

TOUSTRUP – SANGEN

Mel.: Jeg er havren

1. Her ved bakken under skovens ly
ligger lunt og godt vor lille by,
der hvor hus og gårde titter frem,
har vi alle hver vort lille hjem.
2. Mange minder gemmer Toustrup på
som en fremmed næppe kan forstå,
men de gamle, som med tiden gik,
ser på mindet med et andet blik.
3. Thi det navn, som her på stenen står,
minder byens folk om svundne år,
retsind, kærlighed til folk og land
var hans valgsprog, denne hædersmand.
4. Se engang vor by ved sommertid,
når den er af hyldeblomster hvid,
og når æbleblomsters blomsterregn
drysser snehvid over grøft og hegn.
5. Hør, hvor børn, ved leg og skolegang
jubler højt til smedjens hammerklang.
Gamle folk, hvis hår er blevet grå,
lytter til, mens tiden går i stå.
6. Tale, sang i "Dis- og harmoni",
muntre tilråb høres i det fri,
som de lave huse ryster ved,
ak, nu faldt en gammel skorsten ned!
7. I den lune sommeraftenstund
ligger byen hen i stille blund,
Snedkerbækken klukker, thi den ved
mange ting om kys og kærlighed.
8. Her er nu det gamle skolehus –
halvt forglemt bag asketræers sus,
hist en gård af gammelt bindingsværk,
vind og skæv, men stadig lige stærk.
9. Just nu vejen slår et farligt sving,
gamle huse ligger rundt omkring,
og ved dammens saftig grønne bred
lyder frøers sang i natten fred.
10. Kiv og ufred svinder stille hen,
vil vi holde sammen, ven med ven.
Nattens stjerner lyser os på vej,
søvnens kåbe dækker dig og mig.
11. Giv os da tilfreds med vore kår,
håb på bedre tider år for år.
Bær din tanke, kærlighed og trang
op mod himlen i en aftensang.

